C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1a-561/25 Judecătoria Drochia, sediul Central
1-19156706-03-1a-24102025 Judecător: Rodica Chistruga

D E C I Z I E
În Numele Legii

21 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Având în componenţa sa:
Preşedinte de şedinţă, judecător Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni
Grefier: Iana Frasina
Cu participarea:
Procurorului Alexandru Gordilă
Avocaților Vasile Roibu, Anatolie Pitel
Inculpaților Sergiu Dumbrava, Igor Postovan, Andrei Cocieru

a judecat, în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul părților vătămate Aurelia Obrijanu, Cristian Obrijanu și Olesea Barbuța declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Drochia sediul Central din 26 septembrie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Dumbrava Sergiu *****, c/p *****, născut la *****, domiciliat în mun. *****, str. ***** ***** de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, căsătorit, doi copii minori la întreținere, studii superioare incomplete, administrator al SRL „*****”, fără antecedente penale,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Codul penal;

Cocieru Andrei ***** c/p *****, născut la *****, domiciliat în or. *****, str. *****, de naținalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, căsătorit, un copil minor la întreținere, studii medii, nesupus

serviciului militar, angajat al SRL „*****”, fără antecedente penale,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.186 alin. (4) Codul penal; și

Postovan Igor ***** c/p *****, născut la *****, domiciliat în or. *****, str. *****, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, căsătorit, studii superioare, supus serviciului militar, angajat în calitate de director-adjunct în cadrul SRL „*****”, fără antecedente penale,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Codul penal;

Termenul de examinare a cauzei:

În instanța de fond: 03.10.2019-26.09.2025;

În instanța de apel: 24.10.2025-21.04.2026.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentinţa Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 septembrie 2025, Dumbrava Sergiu a fost achitat de sub învinuirea adusă privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracţiunii.

S-a achitat Postovan Igor de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracţiunii.

S-a achitat Cocieru Andrei de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracţiunii.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Obrijanu Aurelia, Obrijanu Olesea și Obrijanu Cristian s-a lăsat fără examinare în condițiile art. 387 alin. (2), pct. 2) Cod de procedură penală.

A fost soluționată soarta chestiunii măsurilor asiguratorii.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, *Dumbrava Sergiu* este învinuit de către organul de urmărire penală în aceia că, în toamna anului 2017, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, prin inducerea în eroare a părților vătămate Obrijanu Olesea ***** născută la

***** și Obrijanu Cristian ***** născut la *****, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, manifestând un comportament dolosiv și viclean, sub pretextul distribuirii venitului obținut ca urmare a vânzării merelor recoltate de pe terenurile ce aparțin exclusiv părților vătămate cu suprafața totală de 4,8 ha, care erau prelucrate și recoltate concomitent cu terenurile SRL „Intefruct" c.f. *****, cu suprafața totală de 43 ha, a însușit 62 535 kg de mere în valoare de 469 017 lei, prețul unui kg fiind de 7,5 lei, care au fost recoltate de pe terenul cu numărul cadastral 3635301005 cu suprafața de 1,2057 ha ce aparține cu drept de proprietate lui Obrijanu Cristian ***** și respectiv, a însușit 187 608 kg de mere, prețul unui kg fiind de 7,5 lei, în valoare de 1 407 051 lei, care au fost recoltate de pe terenurile cu numerele cadastrale ***** cu suprafața de 0,90 ha, ***** cu suprafața de 0,90 ha, ***** cu suprafața de 0,9001 ha și ***** cu suprafața de 0,90 ha, ce aparțin cu drept de proprietate lui Obrijanu Olesea *****, în ambele cazuri merele au fost depozitate în frigiderul amplasat în s. *****, r-nul *****, ce aparține SRL „*****", unde Dumbrava Sergiu ***** este administrator și deține cota socială de 50%, cauzând astfel părților vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 1 876 068 lei, ceea ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Prin acțiunile sale Dumbrava Sergiu se învinuiește de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, *escrocherie*, *adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase la încheierea actului juridic ce este determinată de comportamentul său dolosiv și viclean care a produs părților vătămate daune în proporții deosebit de mari.*

Cocieru Andrei, prin ordonanța de modificare a învinuirii din 04 martie 2025 este învinuit în aceia că, la 13.09.2018, ora fiind imposibil de stabilit de către organul de urmărire penală, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă și din motiv de cupiditate, activând în calitate de brigadier la SRL „*****", împreună cu directorul-adjunct al SRL „*****", Postovan Igor ***** născut la *****, au sustras pe ascuns merele, prin intermediul lucrătorilor SRL „*****" cărora le-au dat indicații de a le culege, de pe două rânduri de copaci de mere, de pe terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,8999 ha, care aparține ½ cotă-parte părții vătămate Obrijanu Aurelia ***** născută la *****, ¼ cotă-parte părții vătămate Obrijanu Olesea ***** născută la ***** și ¼ cotă-parte părții vătămate Obrijanu Cristian ***** născut la *****, care se află în sectorul nr. 3 al livezii SRL „*****", amplasată în s. *****, r-nul *****.

Ulterior, în vederea atingerii scopului său infracțional, la 01.10.2018, ora fiind imposibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu aceeași intenție și cu același scop împreună cu directorul-adjunct al SRL „*****", Postovan Igor *****, au sustras pe ascuns merele de pe întregul lot de teren cu nr.

cadastral ***** menționat mai sus, prin intermediul lucrătorilor SRL „*****” cărora le-au dat indicații a le culege, cu soiurile „Florina”, „Jonagored” și „Gala”, care în total constituie 35,6 tone (35 600 kg), prețul de piață unui kg de mere fiind în mediu 7,50 lei, astfel, pricinuind părților vătămate daune în mărime de 267 000 lei

Acțiunile lui Cocieru Andrei prin ordonanța de modificare a învinuirii din 04 martie 2025 au fost calificate în baza art. 186 alin. (4) Codul penal, *furt, cu următoarele semne de calificare: sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoanei, dacă valoarea bunurilor depășește 40 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

Postovan Igor, prin ordonanța de modificare a învinuirii din 04 martie 2025 este învinuit în aceia că, la 13.09.2018, ora fiind imposibil de stabilit de către organul de urmărire penală, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă și din motiv de cupiditate, deținând funcția de director-adjunct în cadrul SRL „*****”, împreună cu brigadierul SRL „*****” Cocieru Andrei ***** născut la *****, au sustras pe ascuns merele, prin intermediul lucrătorilor SRL „*****” cărora le-au dat indicații de a le culege, de pe două rânduri de copaci de mere, de pe terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,8999 ha, care aparține ½ cotă-parte părții vătămate Obrijanu Aurelia ***** născută la *****, ¼ cotă-parte părții vătămate Obrijanu Olesea ***** născută la ***** și ¼ cotă-parte părții vătămate Obrijanu Cristian ***** născut la *****, care se află în sectorul nr. 3 al livezii SRL „*****”, amplasată în s. *****, r-nul *****.

Ulterior, în vederea atingerii scopului său infracțional, la 01.10.2018, ora fiind imposibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu aceeași intenție și cu același scop împreună cu brigadierul Cocieru Andrei *****, au sustras pe ascuns merele de pe întregul lot de teren cu nr. cadastral ***** menționat mai sus, prin intermediul lucrătorilor SRL „*****” cărora le-au dat indicații a le culege, cu soiurile „Florina”, „Jonagored” și „Gala”, care în total constituie 35,6 tone (35 600 kg), prețul de piață unui kg de mere fiind în mediu 7,50 lei, în total suma de 267 000 lei, astfel, pricinuind părților vătămate daune în mărime de 267 000 lei.

Acțiunile lui Postovan Igor prin ordonanța de modificare a învinuirii din 04 martie 2025 au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art.186 alin. (4) Codul penal, *furt, cu următoarele semne de calificare: sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoanei, dacă valoarea bunurilor depășește 40 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

Solicitările apelantului:

Sentinţa de achitare în termenul şi modul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală a fost atacată cu apel de părțile vătămate Aurelia Obrijanu, Cristian Obrijanu și Olesea Barbuța prin ce au solicitat admiterea apelului, casarea sentinţei Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 septembrie 2025 cu rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanţă prin care să fie respinsă ordonanţele din 07.07.2025 de renunţare totală la învinuire, cu pronunţarea unei noi hotărâri prin care să fie recunoscuți vinovaţi inculpații Dumbrava Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, Postovan Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal și Cocieru Andrei de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal cu stabilirea pedepselor privative de libertate şi admiterea integrală a acţiunii civile.

În motivarea apelului, părțile vătămate au invocat faptul că, cauza a fost examinată pe parcursul a şase ani, însă, în doar o singură şedinţă, întreaga muncă depusă de organele de urmărire penală şi instanţă a fost practic anulată, printr-o decizie de renunțare la învinuire despre care niciuna dintre părţile vătămate nu a fost informată în prealabil. Se mai invocă că renunţarea la învinuire a fost dispusă de către un procuror care avea obligaţia de a-şi declara abţinerea de la judecarea cauzei şi care a fost numit doar să înlocuiască procurorul de caz.

Potrivit legii, ordonanţa procurorului de renunţare la învinuire trebuie să fie suficient de motivată, astfel încât să demonstreze persistenţa unor dubii rezonabile privind vinovăţia inculpaţilor. Conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, asemenea dubii pot conduce doar la achitare, însă doar dacă sunt reale şi întemeiate pe o analiză completă a probelor. Obligaţia de motivare presupune ca procurorul să examineze în ordonanţă toate probele esenţiale, atât individual, cât şi în coroborare, oferind explicaţii clare privind relevanţa şi forţa lor probantă.

Se invocă că în speţa de faţă, ordonanţa emisă de procurorul Oleg Rusu la 07.07.2025 nu respectă aceste cerinţe. Aceasta nu este motivată suficient, iar legea interzice adoptarea unei soluţii de renunţare la învinuire atunci când procurorul nu îşi îndeplineşte obligaţiile de analiză completă şi obiectivă a probelor, întrucât sistemul de justiţie penală nu poate tolera arbitrarul în procesul decizional.

Menționează că în calitate de părți vătămate au depus plângerea penală tocmai pentru ca inculpaţii să fie traşi la răspundere penală pentru faptele ilicite comise. În consecinţă, era obligatoriu ca procurorul să le aducă la cunoştinţă din timp intenţia sa de a renunţa la învinuire. Potrivit art. 276 Cod de procedură penală, în cauzele care se pornesc la plângerea prealabilă, renunţarea la învinuire nu poate interveni fără acordul victimei.

De asemenea, instanţa de judecată avea obligaţia să verifice dacă această renunţare, dispusă fără consimţământul părţilor vătămate, nu contravine dispoziţiilor Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, în special dreptului la un

proces echitabil şi la protecţia efectivă a proprietăţii. Această verificare nu a fost efectuată, iar avocatului lor nu i s-a acordat termenul necesar pentru a le aduce la cunoştinţă ordonanţa din 07.07.2025.

Având în vedere toate cele expuse, consideră că există temeiuri legale pentru respingerea ordonanţei procurorului Oleg Rusu din 07.07.2025 privind renunţarea la învinuire şi pentru reluarea judecării cauzei potrivit procedurii aplicabile primei instanţe, cu examinarea completă a probelor şi cu recunoaşterea vinovăţiei inculpaţilor pentru faptele imputate, urmată de stabilirea pedepselor corespunzătoare pentru fiecare capăt de acuzare.

În apărarea instanţei de fond, menţionează apelanții că Hotărârea nr. 99/2025 a Curţii Supreme de Justiţie a fost pronunţată la data de 30.09.2025, adică după emiterea sentinţei de achitare din 26.09.2025.

Prin urmare, susțin apelanții că instanţa de fond nu a putut beneficia de orientarea jurisprudențială recentă, care clarifică în mod expres modul de aplicare şi limitele instituției renunțării la învinuire.

Această instituție este rar aplicată în practică, iar lipsa unei interpretări detaliate până la acel moment poate explica abordarea incompletă a instanţei de fond. Cu toate acestea, jurisprudenţa apărută ulterior confirmă că instanţa are dreptul şi obligaţia de a analiza legalitatea ordonanţei de renunţare la învinuire şi, dacă este cazul, de a o respinge.

Consideră apelanți că de către procuror au fost prezentate probe concludente în cadrul urmăririi penale, care ulterior au fost cercetate în cadrul examinării cauzei în instanţa de fond, probe ce demonstrează vinovăţia inculpaților în comiterea faptelor penale incriminate.

Argumentele părților:

Procurorul participant Alexandru Gordilă a pledat pentru respingerea apelului depus de părțile vătămate ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției de achitare emisă de prima instanță.

În fața instanței de apel avocații Vasile Roibu și Anatolie Pitel au susținut poziția procurorului, solicitând respingerea apelului depus de părțile vătămate ca fiind nefondat.

În fața instanței de apel inculpații Sergiu Dumbrava, Igor Postovan, Andrei Cocieru au solicitat respingerea cererii de apel.

În fața instanței de apel, părțile vătămate Aurelia Obrijanu, Cristian Obrijanu și Olesea Barbuța nu s-au prezentat, formulând în acest sens cereri consecutive de amânare a ședințelor de judecată în ordinea de apel pentru data de 09 decembrie 2025, 03 februarie 206 și 10 martie 2026, astfel încît, ținând cont de opinia participanților la proces, comportament deviant asupra normelor juridice de conduită procesuală, manifestat prin neprezentarea la ședințele de judecată a nici

unei părții vătămate, Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că, apelul depus de părțile vătămate urmează a fi respins ca fiind nefondat, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: **respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.**

Într-o altă ordine de idei Colegiul penal relevă că, potrivit art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat şi la persoana la care se referă declarația de apel şi numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În acest sens Colegiul penal statuează că, apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât şi în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces şi la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Astfel, Colegiul penal reiterează că apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum şi administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmând să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, *chestiunile de fapt* asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță şi care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt

următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante şi agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește *chestiunile de drept* pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate.

Analizând critic argumentele invocate de apelanți, Colegiul penal constată că acestea nu pot fi reținute ca întemeiate, întrucât nu sunt de natură să infirme legalitatea și temeinicia soluției pronunțate de instanța de fond.

În esență, criticile formulate de părțile vătămate vizează pretinsa nelegalitate a ordonanței procurorului din 07.07.2025 privind renunțarea la învinuire, lipsa informării prealabile a acestora și insuficienta motivare a actului procesual respectiv, susținându-se că instanța de fond ar fi trebuit să respingă această ordonanță și să continue examinarea cauzei pe fond, cu pronunțarea unei soluții de condamnare.

Colegiul penal nu poate împărtăși aceste susțineri.

Sub un prim aspect, instanța de apel reține că, potrivit cadrului normativ procesual penal, funcția de acuzare aparține exclusiv procurorului, în conformitate cu art. 26 Cod de procedură penală, acesta fiind titularul dreptului de a porni, exercita și, după caz, de a renunța la învinuire. Renunțarea la învinuire constituie un act de dispoziție procesuală care reflectă aprecierea procurorului asupra insuficienței probatoriului pentru susținerea acuzației în fața instanței.

În acest context, Colegiul penal subliniază că instanța de judecată nu poate substitui acuzarea și nu poate continua examinarea cauzei în vederea pronunțării unei soluții de condamnare în lipsa unei acuzații susținute. O asemenea intervenție ar contraveni principiului separației funcțiilor procesuale și ar afecta grav exigențele unui proces echitabil.

În ceea ce privește legalitatea ordonanței de renunțare la învinuire din 07.07.2025, Colegiul penal constată că aceasta a fost emisă de către procurorul competent, în exercitarea atribuțiilor sale legale, nefiind identificate încălcări procedurale de natură să atragă nulitatea acesteia.

Contrar susținerilor apelanților, legea procesual penală nu condiționează valabilitatea renunțării la învinuire de acordul părților vătămate în cazul infracțiunilor urmărite din oficiu, cum sunt cele prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 186 alin. (4) Cod penal. Dispozițiile art. 276 Cod de procedură penală sunt

aplicabile exclusiv în cazul infracțiunilor pentru care este necesară plângerea prealabilă a victimei, ceea ce nu este incident în prezenta cauză.

Prin urmare, părțile vătămate nu pot impune continuarea procesului penal și nici menținerea acuzației, rolul acestora fiind limitat la exercitarea drepturilor procesuale conferite de lege, inclusiv dreptul de a contesta soluțiile adoptate, fără a putea însă substitui procurorul în exercitarea funcției de acuzare.

Referitor la critica privind pretinsa nemotivare a ordonanței de renunțare la învinuire, Colegiul penal reține că actul procesual respectiv trebuie analizat prin prisma efectelor sale juridice și a poziției procesuale a acuzării în ansamblu. Or, din materialele cauzei rezultă că procurorul a apreciat că probatoriul administrat nu întrunește standardul de certitudine necesar pentru susținerea unei acuzații penale, poziție menținută inclusiv în fața instanței de apel.

În aceste condiții, chiar dacă motivarea ordonanței ar putea fi supusă unor critici sub aspectul amplitudinii, acest fapt nu este de natură să înlăture efectele juridice ale renunțării la învinuire și nici să oblige instanța să continue judecata în lipsa unei acuzații.

Mai mult, Colegiul penal reține că soluția de achitare pronunțată de instanța de fond nu se întemeiază exclusiv pe existența ordonanței de renunțare la învinuire, ci și pe principiile fundamentale ale procesului penal, inclusiv prezumția de nevinovăție și regula „in dubio pro reo”, consacrată de art. 8 Cod de procedură penală.

Or, potrivit art. 389 Cod de procedură penală, condamnarea unei persoane poate fi dispusă doar în condițiile în care vinovăția acesteia este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil, pe baza unui ansamblu de probe certe, concludente și coroborate. În lipsa unei acuzații susținute de procuror și a unui probatoriu apt să întrunească acest standard, instanța nu poate pronunța o soluție de condamnare.

Colegiul penal reține, de asemenea, că apelanții nu au prezentat argumente concrete și pertinente care să demonstreze existența unor erori de fapt sau de drept comise de instanța de fond, limitându-se la reiterarea unor critici generale privind modul de soluționare a cauzei și exprimarea nemulțumirii față de soluția adoptată.

În ceea ce privește invocarea jurisprudenței recente a Curții Supreme de Justiție, Colegiul penal constată că aceasta nu este de natură să schimbe soluția în prezenta cauză, în condițiile în care principiile aplicabile instituției renunțării la învinuire și limitele rolului instanței de judecată erau deja consacrate în legislația procesual penală și în jurisprudența constantă.

Totodată, instanța de apel apreciază că dreptul părților vătămate la un proces echitabil nu a fost încălcat, acestea beneficiind de posibilitatea de a participa la proces, de a formula cereri și de a exercita căi de atac, iar eventuala neprezentare la ședințele de judecată în apel nu poate fi imputată instanței.

În aceste condiții, Colegiul penal concluzionează că soluția de achitare pronunțată de instanța de fond este legală și temeinică, fiind determinată de lipsa susținerii acuzației de către procuror și de insuficiența probatoriului pentru a justifica o eventuală condamnare.

Prin urmare, în absența unor motive apte să justifice casarea sentinței, apelul declarat de părțile vătămate urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

Având în vedere cele relatate, analizând esența argumentelor părții acuzării şi apărării, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală,

D E C I D E:

Apelul părților vătămate Aurelia Obrijanu, Cristian Obrijanu și Olesea Barbuța declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 septembrie 2025*** în cauza penală privindu-i pe **Sergiu Dumbrava, Igor Postovan și Andrei Cocieru** se resping ca nefondate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei motivate pronunţat în ședință de judecată publică la data de 21 aprilie 2026.

Președinte de ședință,
Judecător **Judecător** **Judecător**